

Andrzej Kołakowski, Sen o Nowogr

ref: Jest już ciemno, na ulicach całkiem ciemno
późną porą nieprzyjemną ciężarówką wożą strach.
Dokąd pędzą, czemu krążą wciąż po mieście
dałyby nam zasnąć wreszcie zanim nas obudzi brzask.

Na ulicach się kręcą, rozmawiają czasami
podglądają nam dusze czerwonymi oczami
podążają po śladach za naszymi myślami
i kneblują nam usta zatrutymi słowami.

ref:
Ściskam w rękach kurczowo życie szare jak ściany
niepokojne spojrzenie przylepiam do drzwi
słyszę kroki na schodach i rozmowy pod drzwiami
nagle wszystko ucichło, więc to jeszcze nie dziś.

ref:
Nowe światy się rodzą przed naszymi oczami
nowi ludzie się rodzą całkiem inni niż my
dawni ludzie odchodzą wzrokiem stróżów żegnani
dawne światy odchodzą przemijają jak sny.

ref:
W gabinetach ukrytych za grubymi murami
ludzie z nazwisk nieznani projektują nam sny
nieświadomi niczego własny plan układamy
a z rozmyślań nas wyrwie walenie do drzwi.

ref: